

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá institutem dohody o vině a trestu, který se stal součástí právního řádu České republiky dne 1. září 2012 – účinností osmdesáté třetí novely trestního řádu, která byla provedena zákonem č. 193/2012 Sb. Dohoda o vině a trestu představuje alternativní způsob vyřízení trestních věcí. Jak již vyplývá z jejího samotného názvu, jedná se o sjednání dohody mezi státním zástupcem a obviněným, případně i poškozeným, jejímž předmětem je řešení otázky viny a trestu. Nezbytným předpokladem její platnosti je následné schválení sjednané dohody o vině a trestu soudem.

Při konstrukci zákonné úpravy určitého institutu je vždy potřeba věnovat pozornost výhodám a nevýhodám, které budou tento institut pravděpodobně provázet, přičemž pozitiva musí pochopitelně převážet nad negativy a pokusit se je co nejvíce minimalizovat. Jednoduše řečeno, daný institut musí přinést více dobrého, nežli zlého.

Primárním cílem mé práce je zejména představit komplexní právní úpravu dohody o vině a trestu, zhodnotit klady a zápory provázející dohodu o vině a trestu a upozornit na specifika, nedokonalosti a výkladové nejasnosti stávající právní úpravy.

Práce je strukturována do sedmi kapitol, přičemž v úvodních kapitolách se nejprve zabývám problematikou dohody o vině a trestu v širších souvislostech, její pozici v našem právním řádu vedle ostatních odklonů, jejím původem a historií. Ve čtvrté kapitole je komplexně zachycena její stávající právní úprava, na kterou navazují kapitoly rozebírající argumenty zastánců a odpůrců. Nakonec nabízím kritické zhodnocení a upozorňuji na specifika, nedokonalosti a výkladové nejasnosti stávající právní úpravy dohody o vině a trestu, na jejichž základě jsem se pokusila v poslední kapitole o nastínění eventuálních změn, které by mohly dohodu učinit přínosnější.